

"Isus Hristos este Același ieri și azi și în veci."
(Evrei 13.8)

SCRISOARE CIRCULARĂ
DECEMBRIE 2006

STRIGĂT DE TREZIRE

"Da, Eu vin curând.."
"Amin! Vino, Doamne Isuse!"

SCRISOARE CIRCULARĂ

DECEMBRIE 2006

Dragi frați și surori în Hristos, vă salut în Numele scump al lui Isus Hristos, cu cuvântul din Rom. 9:24-26: *„Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre Iudei, ci și dintre Neamuri, după cum zice în Osea: „Voi numi „popor al Meu”, pe cel ce nu era poporul Meu, și „prea iubită”, pe cea care nu era prea iubită. Și acolo unde li se zicea: „Voi nu sunteți poporul Meu”, vor fi numiți fii ai Dumnezeului cel viu.”*(Osea 1:10).

Mai înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a plănuit să aibă fii și fiice. Adam a fost fiul creat de Dumnezeu, după chipul lui Dumnezeu. Isus Hristos, al doilea Adam, este Fiul născut al lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt – Însuși chipul lui Dumnezeu (2 Cor. 4:4, Evrei 1:3). Nașterea Fiului lui Dumnezeu a fost anunțată de-a lungul întregului Vechi Testament, iar la începutul Noului Testament vedem împlinirea acesteia (Matei 1:18-25, Luca 2:1-14). În **Fiul**, toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu au fost primiți și așezați în starea de drept de la început. *„...ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a Voii Sale.”* (Efes. 1:5). Dumnezeu a dat făgăduințe privitoare la toate lucrurile din planul Său de mântuire pe care El le-a pregătit pentru noi, iar cei ce cred cu adevărat, trăiesc împlinirea acestor făgăduințe.

Avraam a crezut ceea ce i-a făgăduit Dumnezeu, nu s-a îndoit prin necredință (Rom. 4) și astfel a trăit împlinirea a ceea ce omenește părea imposibil. Adevărații credincioși sunt sămânța lui Avraam, care nu se rătăcesc prin necredință, pentru că ei sunt

copii ai făgăduinței: „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți **copii ai făgăduinței.***” (Gal. 4:28).

Făgăduințele lui Dumnezeu sunt adevărate pentru veșnicie. Prin legământul încheiat cu propriul Său sânge, Isus a confirmat ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său. Este ceva absolut, definitiv, în fiecare făgăduință, o siguranță divină care nu lasă loc nici unei îndoieli (2 Cor. 1:20).

Domnul Dumnezeu S-a legat cu jurământ să împlinească lucrurile pe care El le-a făgăduit: „*Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, s-a jurat pe Sine însuși.*” Același lucru se aplică și pentru noi: „*De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie **moștenitorilor făgăduinței** nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ.*” (Evrei 6:13-20). Amin. Amin.

Dumnezeu se îngrijește El însuși să împlinească propriul Său plan de mântuire, în special cu Biserica lui Isus Hristos, cu fiii și fiicele Sale, cu poporul pe care El l-a ales pentru Sine. Dumnezeu Atotputernic/ELOHIM s-a descoperit în întregul Vechi Testament ca DOMNUL/YAHVEH, Cel nevăzut descoperit în chip vizibil, în care a umblat în Grădina Eden, l-a vizitat pe Avraam și a vorbit prorocilor. Același Dumnezeu, lângă care nu mai există un altul, S-a descoperit ca Tatăl nostru în ceruri și în singurul lui Fiul aici, pe pământ: „*Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, **pentru ca să căpătăm înfierea.***” (Gal. 4:4-7).

Mereu ni se reamintește planul Său de răscumpărare pentru omenire: „*Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate și care voia să **ducă pe mulți fii la slavă**, să desăvârșească prin suferință pe Căpetenia mântuirii lor. Căci*

Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească „frați”, când zice: „Voi vesti Numele Tău fraților Mei, Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării” (Ps. 22:22) Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El” Și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și copiii, pe care Mi i-a dat Dumnezeu!” (Isa. 8:18), (Evrei 2:10-18).

Pentru toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu care sunt **rânduți mai dinainte la ascultare de Voia lui Dumnezeu**, exemplul lor este Însuși Fiul lui Dumnezeu, care a fost ascultător până la moarte de cruce (Fil. 2:5-11). Înainte de răstignire, El s-a rugat în Grădina Ghețimani și a spus: „*Isus le-a zis atunci: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte”... Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă este cu puțință, depărtează de la Mine paharul acesta! **Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.**”* (Matei 26:38-39).

Marcu scrie în evanghelia lui, cap. 14, vers. 36: „*Totuși, făcă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu*”. Odată se spune „*nu ce voiesc Eu*” și apoi „*nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu*”.

În Luca 22 ni se spune că Domnul și Mântuitorul nostru s-a rugat într-un chin ca de moarte: „*Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! **Totuși, făcă-se nu voia Mea, ci a Ta.***”(v.42). Și noi trebuie să ne supunem în mod conștient voia noastră sub Voia lui Dumnezeu. Doar atunci putem avea părtășie cu El și să pășim pe căile Sale, astfel încât să fim schimbați și să facem voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută și desăvârșită (Rom. 12:1, 2). Căci numai cei ce fac voia lui Dumnezeu rămân în veac (1Ioan 2:17)!

Domnul nostru a spus: „*oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră și mamă.*” (Marcu 3:31-35). Ei sunt aceia „*născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.*” (Ioan 1:13).

Lucifer, fiul zorilor, s-a îndepărtat singur, prin propria lui voință, de voia lui Dumnezeu, și astfel a devenit vrăjmașul și dușmanul lui Dumnezeu. De multe ori el a spus: „*Mă voi sui...*”, „*Îmi voi așeza tronul...*”, „*eu voi...*”, „*eu voi...*” (Isaia 14:12-14). Acesta a fost păcatul lui, căderea lui, și el a tras după sine o parte din oștirea cerească. Lucifer s-a înălțat pe sine și a vrut să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ca și „*omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare.*” (2Tes. 2:1-12). După ce a fost aruncat pe pământ, el a pătruns în Rai și a intrat în șarpe, antrenând-o pe Eva într-o discuție asupra celor spuse de Dumnezeu. Mai întâi Satan a târât-o pe Eva în păcat, apoi pe Adam și, ca urmare, întreaga omenire a fost atrasă în păcat, și astfel în afara Voii lui Dumnezeu. Vrăjmașul a reușit s-o înșele pe Eva cu tâlcuirea lui, trăgând-o în necredință, în neascultare și apoi în călcarea Cuvântului, făcând-o astfel roabă Voii lui. El este încă domnul lumii acesteia, care duce în rătăcire pe oamenii din toate instituțiile religioase, făcându-i să creadă tâlcuirea lui în locul Cuvântului lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu S-a împotrivit la toate încercările Satanei de a-L ispiti, chiar și atunci când acesta folosea lozinca „*este scris...*”, „*este scris...*”, „*este scris...*” (Matei 4:1-11, Luca 4:1-13). Hristos ne-a eliberat de sub puterea Satanei, izbăvind-ne de sub puterea întunericului și aducându-ne înapoi în Împărăția lui Dumnezeu, conform Voii lui Dumnezeu (Col. 1:13).

Domnul nostru ne avertizează să luăm în serios cuvintele, „*Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.*”(Matei 7:21). La ce bun rugăciunea „Tatăl nostru”, la ce folosește o evanghelie a prosperității pe care oamenii iubesc s-o audă și cui ajută adunări în care se spun povestiri biblice sau servicii de amuzament religios? La ce bun toate serviciile de

vindecare carismatice, dacă tot ce se petrece este conform Voin omului? Ce se câștigă dacă se cântă „El este Domn, El este Domn”? Cui ajută falșii proroci care se prezintă ca unși ai Domnului și care povestesc multele lucruri pe care ei le-au făcut în Numele Lui?

„N-am prorocit noi în Numele Tău?”

„N-am scos noi draci în Numele Tău?”

„N-am făcut noi minuni în Numele Tău?”

Este evident că cel mai important lucru nu se găsește pe lista lor. Nici unul din ei nu poate spune:

„N-am botezat noi în Numele Tău așa cum a poruncit apostolul Petru?” (Fapte 2:38 și alte versete).

„N-am botezat noi pe credincioși în Numele Tău așa cum a făcut apostolul Pavel?” (Fapte 19:5 și alte versete).

Botezul apostolic în Numele Domnului Isus Hristos este în general respins și declarat în fața oamenilor ca fiind o erezie. Și totuși, apostolii au fost ascultători și au dus la îndeplinire trimiterea exact cum le-a poruncit Domnul în Matei 28:19 și, așa cum au fost învățați, au botezat în Numele în care Dumnezeu S-a descoperit pe Sine ca Tată, Fiu și Duh Sfânt.

În ziua aceea, Domnul va trebui să pronunțe judecata asupra celor care au avut darurile Duhului, asupra celor care au făcut minuni, asupra celor care, după părerea lor, au predicat Evanghelia deplină, chiar și asupra celor care au folosit Numele Lui sfânt ca să scoată demonii din alții: „*Atunci le voi spune curat: ‘Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.’*” (Matei 7:21-23). În ochii oamenilor, ei păreau deosebit de binecuvântați, dar în ochii lui Dumnezeu ei erau oameni care-și desfășurau propriul lor

program fără ca ei înșiși să se supună Voinii lui Dumnezeu. În 1 Sam. 15:23 citim că neascultarea este la fel de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată ca închinarea la idoli. La ce folos acele servicii de închinare, când Însuși Domnul spune: „*Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.*” (Marcu 7:6b-7). Oriunde sunt introduse și făcute regulă crezuri și declarații de credință omenești, acolo închinarea este degeaba, pentru că Dumnezeu poate primi doar o închinare adusă în Duh și în adevăr (Ioan 4:24).

De repetate ori apostolul Pavel vorbește despre Voia lui Dumnezeu. Atunci când a fost chemat, lui i s-a spus: „*Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui.*” (Fapte 22:14). O adevărată chemare din partea lui Dumnezeu trebuie să conțină, ca cel mai important lucru, descoperirea Voinii lui Dumnezeu celui care este rânduit pentru slujbă. O chemare la slujbă este o chemare la recunoașterea Voinii lui Dumnezeu, o trimitere pentru adevărata vestire a Voinii lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Pe baza unei chemări dumnezeiești scriu și eu Bisericii astăzi, la fel cum a făcut-o Pavel în vremea lui, când s-a adresat credincioșilor biblici pentru a-i aduce în armonie cu Cuvântul scris, căci numai în acesta este arătată Voia lui Dumnezeu.

Următoarele texte din Scriptură ne sunt date spre meditație și spre confirmarea faptului că Domnul și Răscumpărătorul nostru, Își zidește Biserica Sa conform Voinii Lui și că El Își va încheia lucrarea Sa până în ziua slăvitei Sale reveniri:

„Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu...” (1Cor. 1:1).

*„căci a binevoit să ne descopere taina **Voii Sale**, după planul pe care-l alcătuiască în Sine însuși...” (Ef. 1:9).*

*„De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința **Voii Lui**, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească...” (Col. 1:9).*

*„Iată-Mă, vin să fac **voia Ta**, Dumnezeule.” ...Prin această „voie” am fost **sfințiți** noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna... Căci printr-o singură jertfă El a făcut **desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți...**” (Evrei 10:9-14).*

Voia lui Dumnezeu ne este arătată doar în Cuvântul lui Dumnezeu și de aceea, doar atunci când credem cu adevărat așa cum zice Scriptura, se împlinește rugăciunea Fiului, care-i numește pe cei răscumparați „frații Săi”: *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.” (Ioan 17:17).*

Adevărata Biserică a lui Isus Hristos trebuie zidită acum pe temelia originală a apostolilor și prorocilor în conformitate cu voia desăvârșită a lui Dumnezeu. Rânduiala dumnezeiască a mântuirii trebuie reșezată în învățătură și în practică și trebuie să devină o realitate în viața tuturor credincioșilor care fac parte din Trupul lui Hristos. Biserica va fi la sfârșit așa cum a fost la început.

Voia Lui este împlinită în ai Săi

Prin împlinirea celor făgăduite de Dumnezeu în Vechiul Testament, Voia Lui s-a împlinit în Biserica Lui de la începutul Noului Testament. Ioan Botezătorul a venit în Voia lui Dumnezeu. El era vocea făgăduită care urma să fie auzită în pustie (Isaia 40:3). El era cel făgăduit să pregătească calea Domnului (Mal. 3:1), așa cum a confirmat Domnul nostru în Matei 11:1-19. În Împărăția lui Dumnezeu există numai slujbe biblice, care pot fi acceptate sau respinse. De aceea, Domnul nostru i-a întrebat pe cărturari și farisei: „*Botezul lui Ioan, de unde venea? Din cer sau de la oameni?*” (Matei 21:23-27). Răspunsul conducătorilor religioși a fost: „*Nu știm!*”. Interesant lucru: conducătorii religioși ai aceluși timp nu știau să plaseze lucrurile care se petreceau în Împărăția lui Dumnezeu! În Luca 7:24-30, Domnul nostru a confirmat încă o dată slujba lui Ioan Botezătorul ca fiind o împlinire a Scripturii: „*Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan; dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.*”

Serviciile religioase tradiționale sunt ținute pretutindeni, dar planul lui Dumnezeu este respins de conducătorii religioși pentru că ei nu acceptă ceea ce face Dumnezeu în prezent conform Voii Lui. Și mai rău este că ei țin poporul departe de acest plan. Acest lucru s-a repetat de multe ori în cei 2000 de ani de când Duhul Sfânt lucrează pe pământ în diferite treziri.

Următoarele întrebări pot primi cu ușurință un răspuns dacă privim în urmă, la ultimii 500 de ani:

A fost Reforma trimisă din cer sau a fost o lucrare omenească? Jan Hus, John Wycliff, Martin Luther, Schwenkfeld,

Zwingli, Calvin și alții, au fost niște fanatici sau au fost vase folosite de Dumnezeu în timpul lor?

John Wesley, Whitefield și alții care au fost activi în trezirile ce au urmat Reformei, au fost bărbați ai lui Dumnezeu sau scandalagii?

William Booth, Meno Simons, John Smith, Moody, Finney, George Muller și Contele de Zinzendorf au fost bărbați ai lui Dumnezeu sau fanatici religioși?

William J. Seymour, predicatorul de culoare care a apărut în aprilie 1906, la Los Angeles, a fost un bărbat al lui Dumnezeu sau un demagog?

Toate trezirile care au urmat Reformei au venit de la oameni sau de la Dumnezeu? Revărsarea Duhului Sfânt a venit din cer sau a fost lucrarea unui om?

Străpungerea trezirii pentecostale s-a petrecut în același timp în toată lumea. S-au ridicat bărbați în diferite țări, dar în fiecare loc era lucrarea Duhului Sfânt. Mișcarea pentecostală nu mai este negată, din contră, ea a primit o acceptare universală, nefiind totuși ceea ce a fost Biserica originală la început.

Dumnezeu, prin mărețul Său har, a trimis o altă trezire, care de data aceasta a fost conform modelului apostolic. Dacă nu aş putea depune mărturie pentru ceea ce a făcut și continuă să facă iubitul nostru Domn în timpul nostru, ar trebui să-mi cer scuze și pentru faptul că m-am apucat să scriu. Vă întreb cu sinceritate: slujba lui William Branham a fost de la Dumnezeu sau de la oameni? Chemarea pe care el a primit-o pe 7 mai 1946, a venit din cer sau de la oameni? Slujba lui extraordinară și unică, pe care n-a avut-o nici un bărbat al lui Dumnezeu înaintea lui, a fost lucrarea unui om sau a fost lucrarea lui Dumnezeu? Prin aceasta atenția noastră a fost atrasă spre mesajul dumnezeiesc. Cine ar putea nega ceea ce a făcut Dumnezeu?

După cel de Al II-lea Război Mondial, Germania și Europa erau în ruine. Nimeni nu auzise atunci de Billy Graham, Oral Roberts sau oricare din marii evangheliști. Dar Dumnezeu Și-a pus mâna peste un bărbat smerit. La început, el a fost ordonat ca predicator în Biserica Baptistă din Sud de către dr. Roy Davis. Mai târziu, el a primit o trimitere dumnezeiască și directă și astfel a izbucnit primul val al trezirii, însoțit de puterea supranaturală a lui Dumnezeu. Zilele Bibliei se întorseseră. Conform rapoartelor oficiale, circa 500 de evangheliști care se rugau pentru vindecare au fost inspirați prin slujba lui. A urmat al doilea și apoi al treilea val al trezirii la care au participat toate denomițiile.

Prin slujba deosebită a lui William Branham s-a împlinit o făgăduință care ține de planul de mântuire, în același fel cum a fost cu slujba lui Ioan Botezătorul. Amândoi au fost o parte a Vooii lui Dumnezeu hotărâte mai dinainte. Dumnezeu Însuși a spus că va trimite pe prorocul Ilie înainte să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, pentru a întoarce inimile copiilor lui Dumnezeu la credința părinților de la început. Așa este scris în Maleahi 4:5,6 și este confirmat de Domnul și Mântuitorul nostru în Matei 17:11 și Marcu 9:12. Cine ar îndrăzni să nege acest lucru? Trei martori ar trebui să fie suficient. Dacă i-am întreba azi pe conducătorii religioși: „Această slujbă extraordinară a fost trimisă din cer? A fost ea o parte a planului lui Dumnezeu și prin aceasta conform Vooii lui Dumnezeu sau o parte a unui plan omenesc?”, atunci răspunsurile lor de azi ar fi la fel ca pe vremea Domnului. Este cu adevărat tragic că și azi cei ce se pretind a fi în slujbă vor pronunța o judecată despre ceva ce ei nici nu verificat cu Cuvântul și de fapt nici nu sunt interesați să o facă. Ei chiar nu vor să știe ce face Dumnezeu în Împărăția Lui. De aceea, Domnul trebuie să-i acuze pe conducătorii religioși din bisericile de pretutindeni că ei personal au respins planul lui Dumnezeu și nu au permis astfel poporului din adunările lor să se

supună Voi lui Dumnezeu. Voia proprie îi domină pe oameni în toate programele religioase, deși fiecare susține că este corect.

Se împlinește sub ochii noștri ceea ce a prezis Domnul nostru pentru timpul sfârșitului: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.”* (Matei 24:14, Marcu 13:10). Și mai mult: *„Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.”* (Matei 24:24).

La fel, Matei 25 este pe cale să se împlinească: *„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui.”* Ultimul mesaj este cu adevărat un strigăt de trezire. Acum se petrece ceea ce ni s-a spus în Fapte 3:19-21: *„ca să vină de la Domnul vremurile de înviore, și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.”* Aceasta este de fapt ținta mesajului acestui ceas care premerge a doua venire a lui Hristos, iar nouă ne-a fost dăruit privilegiul de a participa la el.

În acest timp se petrec două lucruri. Unul este întoarcerea semințiilor lui Israel dintre toate neamurile în Țara făgăduită și refacerea granițelor de la început, așa cum le-a hotărât Dumnezeu pentru țara lor (Ezec. 47:48), punctul culminant fiind rezidirea Templului și slujba celor doi proroci (Apoc. 11). În același fel are loc acum refacerea Bisericii lui Isus Hristos în granițele Sfintei Scripturi, până când vom ajunge cu toții la unirea credinței.

Oricine este o parte a Bisericii lui Isus Hristos va da ascultare ultimei chemări și se va supune: „*Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.*” (2 Cor.6:16-18). Și de asemenea: „*Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!*”(Apoc.18:4). Adevărații credincioși ascultă chemarea care vine direct din cer și ies din orice captivitate și încurcătură babiloniană. Toți ceilalți se întorc și rămân acolo.

Unitate cu prețul adevărului?

A devenit din ce în ce mai clar cine trage sforile în ceea ce privește politica mondială și unirea tuturor bisericilor și religiilor lumii. Toți cei ce au ochii deschiși, își dau seama că 11 septembrie 2001 a fost o zi de neuitat, când noi am primit un serios avertisment. Cele două Turnuri ale World Trade Center s-au prăbușit. N-au mai rămas decât niște ruine – „Nivel zero” (Ground Zero).

Statele Unite ale Americii au fost fondate în anul 1776. Dolarul a fost introdus ca monedă oficială și până în ziua de azi putem citi aceste cuvinte latinești, imprimate pe bancnota de un dolar „*Novus ordo seclorum*” – Noua ordine mondială. Pentru părinții națiunii era o lume nouă care avea nevoie de o nouă ordine. Oameni din întreaga Europă au trecut Oceanul și au aflat o nouă țară a lor. Printre ei erau credincioși de diferite credințe, care au fugit de persecuția Bisericii Romano-Catolice, în special quakeri și menoniți. Era țara tuturor posibilităților – o țară cu o adevărată libertate religioasă. Drepturile omului și posibilitatea de a crede conform propriilor convingeri au fost redată fiecărui individ. Nu era acolo nici o biserică sau religie de stat - era cu adevărat o lume nouă, cu o ordine nouă și eliberatoare pentru toți.

Acum, marea putere mondială SUA, trebuie – ca și toate celelalte imperii – să se supună ultimei puteri, Uniunea Europeană, și să devină o parte a noii ei ordini mondiale. Noua valută EURO devine pe zi ce trece moneda de schimb în mai toate afacerile. Vocea de la Vatican declară mereu: „Noua ordine mondială trebuie ancorată în siguranță de rădăcinile creștine ale Europei.” Toți cei ce au studiat creștinarea Europei știu ce înseamnă această afirmație. Nimeni să nu fie surprins totuși de aceasta – totul este cuprins într-un proces a cărui dezvoltare este o parte a prorociei referitoare la timpul de sfârșit, căci ultima putere mondială trebuie să fie Imperiul Roman, care va cuprinde întreg pământul. Dumnezeu a spus dinainte prin prorocii din Vechiul Testament, oarecum codificat, dar suficient de clar. În Daniel 7:23 este scris: *„El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra este o a patra împărăție, care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.”* Puțin mai departe ni se spune că puterea îi va fi luată acestui domnitor mondial și apoi: *„Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”*(vers.27). Vremea este aproape!

Imperiile mondiale care au apărut, începând cu vremea lui Daniel, ne sunt cunoscute: babilonian, medo-persan, grec, ultimul fiind Imperiul Roman.

Biserica Romei are un mare avantaj prin relațiile diplomatice pe care le întreține cu toate țările de pe pământ, indiferent de constelația politică ori religioasă de care aparțin. Biserica Romano-Catolică este singura putere mondială care este reprezentată de papa și el se declară ca reprezentant oficial al tuturor oamenilor de pe pământ. Numai prin ea se poate stabili

„Noua ordine mondială”, care cuprinde toate națiunile, religiile și culturile.

Recent, am fost martorii realizărilor Papei Ioan Paul al II-lea din Polonia, țară în care au fost construite de către naziști șase din lagărele morții dotate cu camere de gazare, pentru „soluția finală” a problemei pe care o ridica existența evreilor. Prin el a fost doborât comunismul care reprezenta singura amenințare pentru Biserica Catolică. Cu ajutorul lui a fost reunificată Germania și Europa. Prioritatea noului papă din Germania este reconcilierea cu biserica ortodoxă și anularea Marii Schisme din 1054. Toate denomițiile sunt invitate acum să se alătore mișcării ecumenice și să se întoarcă la biserica mamă din Roma. Toate denomițiile cooperează, chiar și biserica adventiștilor de ziua a șaptea, cu cei 15 milioane de membri răspândiți în toată lumea, ea fiind din ce în ce mai recunoscută ca biserică protestantă. Ei vor să se alătore acum Alianței Evanghelice. La rândul ei, această Alianță negociază cu Consiliul pentru Unitate al Vaticanului. Din vremea lui Luther nu a mai fost nici o biserică ne-denominațională care să-l fi atacat pe papă atât de violent în publicațiile ei, așa cum au făcut-o adventiștii de ziua a șaptea, etichetându-l chiar ca „antihrist”. Ei afirmă că papalitatea a introdus închinarea în ziua de duminică, că acesta ar fi „semnul fiarei” și de aceea toți cei ce țin duminica în locul zilei de Sabat au acest „semn” și vor fi chinuiți în veci, conform Apoc. 14:9-12. Adevărul este că nici Sabatul, nici duminica nu sunt „ziua Domnului” care va veni ca un hoț noaptea (1Tes. 5:1-3 și alte versete). Împăratul Constantin a fost cel ce a decretat în anul 321 d.Hr. că evreii trebuie să se închine duminica și le-a interzis să țină ziua de Sabat, fiind presat la aceasta de părinții bisericii care-i urau pe evrei.

Grupările pentecostale carismatice, care au peste 500 de milioane de membri, se alătură procesului de unificare.

„Declarația de la Berlin”, în care mișcarea penticostală a fost declarată ca fiind „o mișcare demonică venită din iad”, este arătată acum ca învechită. Toți sunt interesați doar să fie recunoscuți și să fie o parte din acest sistem. Care era semnificația noțiunii de „penticostali” până de curând? Erau oameni care primiseră botezul Duhului Sfânt ca și credincioșii de la Rusalii. Acum ei sunt mândri că nu mai sunt considerați o sectă, așa cum era considerată Biserica în timpurile apostolilor (Fapte 24:14), ci mai degrabă sunt recunoscuți ca a doua mișcare ca mărime după Biserica Catolică. După statistici, grupările penticostale carismatice dețin 27,6% din lumea creștină. Cât de mulți, sau mai precis, cât de puțini dintre ei aparțin cu adevărat Domnului și sunt sigilați prin Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării (Ef. 1:13)?

Nu există unitate cu prețul adevărului

Procesul de unificare al tuturor bisericilor și religiilor sub Roma este în plină desfășurare. A fost numit deja un comitet care să decidă modul în care se va sărbători la Roma, în anul 2017, aniversarea a 500 de ani de la Reformă. Rana profundă, cauzată mării puteri mondiale de sabia Duhului în timpul Reformei, este acum complet vindecată. Se pune întrebarea: poate fi aceasta unitatea pentru care S-a rugat Isus Hristos? Nimeni nu crede cu adevărat acest lucru! Oricine citește cu atenție Ioan cap. 17, observă că Răscumpărătorul vorbește despre cei răscumpărați și Fiul lui Dumnezeu se adresează tuturor fiilor și fiicelor lui Dumnezeu care sunt născuți din nou din sămânța Cuvântului, prin Duhul Sfânt. În acest punct ne vom referi doar la vers. 6 și 23 din Ioan 17: *„Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău.”* ..., *„Eu în ei, și Tu în Mine; – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.”* Se poate aplica

aceasta membrilor tuturor bisericilor de pe pământ, care participă acum la procesul de unificare? Poate fi biserica lumii sau mișcarea ecumenică, în care sunt uniți peste 2 miliarde de oameni, turma cea mică despre care a vorbit Isus Hristos (Luca 12:32)? Care dintre ei a trăit personal harul lui Dumnezeu? Cine a intrat pe poarta cea strâmtă și pășește pe calea cea îngustă care duce în viața veșnică? (Matei cap.7).

În acest context ne gândim și la reformatorul Martin Luther, care a strigat în dieta de la Worms, în anul 1521: „Blestemată este unitatea care se face cu prețul adevărului!” Este adevărul principala preocupare în acest proces de unificare? Sau se are în vedere compromisul în vederea realizării unei unitați politice și religioase în diversitate? Nu este aceasta ceea ce scrie în Apoc. 17, taina Babilonului cel mare, mama și fiicele ei, un turn Babel modern?

Înainte de încheierea procesului de unificare, trebuie să aibă loc chemarea afară a tuturor adevăraților credincioși și pregătirea Bisericii Mireasă. Toți cei ce ascultă acum Vocea Mirelui ceresc și aud ceea ce spune bisericilor Duhul, sunt o parte din Mireasă și nu trec pe lângă mesajul acestui ceas. Cu siguranță noi trăim acum la sfârșitul timpului de har. Așa cum este făgăduit în Ioan cap.14, revenirea lui Isus Hristos este foarte aproape. Acest moment este foarte, foarte aproape. Deși nimeni nu cunoaște ziua sau ceasul, noi toți recunoaștem semnele și mesajul acestui timp și suntem conștienți de cele spuse de Domnul nostru în Matei 24:33, Marcu 13:29 și Luca 21:31: „*Când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.*”

Trebuie subliniat încă o dată din punct de vedere biblic: acum are loc chemarea afară din toate bisericile, din toate religiile, din toate națiunile și limbile pământului a tuturor

adevăraților credincioși. Noi trebuie să trăim întoarcerea la singura credință biblică, la singura învățătură biblică, la singurul model de practică biblică, înapoi la completa armonie cu învățăturile apostolilor așa cum ne-au fost lăsate ca mărturie pe paginile Scripturii. Acesta este ceasul hotărârii, când fiecare se decide unde-și va petrece veșnicia.

Evenimente actuale

Înteaga lume privește cu îngrijorare spre Orientul Mijlociu și în special spre Israel, Liban, Siria, Iran și, desigur, Irak. Actele de terorism se înmulțesc, și, zilnic primim știri despre cei uciși în aceste atentate. Numărul civililor omorâți în Irak în cursul așa-zisului „război împotriva terorismului” este estimat la câteva sute de mii, iar cel al soldaților americani care și-au pierdut viața depășește trei mii. Problema nu a fost rezolvată atunci când Saddam Hussein a fost prins, guvernul SUA plătind pentru capturarea acestuia peste 20 de milioane de dolari. Nu va fi rezolvată nici după procesul și condamnarea lui la moarte și cu atât mai puțin după implementarea „noii strategii asupra Irakului”. Tulburările și dezordinea domină acest spațiu. Șiiții și suniții se luptă unii împotriva altora. Din punct de vedere biblic, acesta este începutul durerilor de naștere, până când Apocalipsa 9:13-21 și alte prorocii vor ajunge la inevitabila lor împlinire. În textul specificat, îngerul al șaselea care trâmbițează primește următoarea poruncă: *„Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare Eufrat!”* După eliberarea celor patru puteri, o treime din populația globului va fi omorâtă. Prorocul Isaia a prezis acest eveniment: *„În vremea aceea, Domnul va scutura roade de la cursul Râului până la pâraul Egiptului.”* (Isaia 27:12).

Oricum am percepe situația și evenimentele internaționale actuale, noi trebuie să admitem că pacea a fost luată de pe

pământ, deși întreaga lume suspină după pace. Acum că euforia începutului a trecut, Președintele SUA și Primul Ministru al Marii Britanii sunt într-o mare încurcătură, deși se vorbește despre „câștigarea războiului împotriva terorismului”.

Dacă observăm cum vorbesc despre Israel și SUA șefii de state, și în special cei din lumea arabă, atunci ne putem da seama cât de mult s-a deteriorat situația. Nu este semnificativ faptul că în plenul ONU, în care erau adunați reprezentanți ai 192 de state, Hugo Chavez, Președintele Venezuelei, a pășit la microfon, și-a făcut cruce după tradiția catolică și a spus: „Simt un miros de pucioasă...ieri a vorbit aici Președintele SUA, Satana în persoană.”?

Apoi a urmat discursul Președintelui iranian, Mahmoud Ahmadinejad, și toți și-au dat seama cât este ceasul. Lumea va arde, indiferent dacă sunt opt sau zece puteri care au arma atomică. În orice caz, țările din Nord și Est se unesc cu dușmanii Israelului. Aceasta este cu siguranță constelația prezisă de prorocia biblică pentru timpul sfârșitului.

Prin tot ceea ce se întâmplă pretutindeni în lume pe tărâm politic, economic și religios, recunoaștem că sfârșitul timpului de har este foarte aproape. În acest context putem cita ceea ce a spus Domnul nostru: „*Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.*”(Luca 21:34-36). „*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.*” (2 Petru 3:10).

Cum este posibil ca lumea, și în special cea islamică, să nege dreptul la existență al poporului Israel și să ceară în mod

deschis anihilarea poporului lui Dumnezeu? De ce nu pot recunoaște ei că Israelul are dreptul să locuiască în propria lui țară, care i-a fost promisă și dată lui de către Însuși Dumnezeu? Prin aceasta se arată o răzvrătire împotriva Celui Atotputernic. „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema.*” (Geneza 12:3). Nu a spus chiar Mahomed însuși cu privire la poporul Israel: „...întoarce-te în Țara Sfântă pe care Dumnezeu a hotărât-o pentru tine!” (Sura 5:21)? Este evident că aceste puteri, politice sau religioase, sunt atât de pline de ură, încât sunt gata să se autodistrugă doar ca să-și atingă scopul. Cu toate acestea, la sfârșit, întreaga lume va recunoaște că Israel este poporul ales de Dumnezeu. Înaintea așezării pe pământ a Împărăției lui Dumnezeu, următoarele prorocii trebuie să se împlinească în mod vizibil - și cu siguranță așa va fi.

„*Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel, și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor.*” (Isaia 14:1).

„*Ascultați Cuvântul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroave depărtate! Spuneți: ,Cel ce a risipit pe Israel, îl va aduna, și-l va păzi cum își păzește păstorul turma.*” (Ieremia 31:10).

„*Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările, și vă voi aduce iarăși în țara voastră.*” (Ezechiel 36:24).

„*Mă voi judeca cu ele, pentru poporul Meu, pentru Israel, moștenirea Mea, pe care l-au risipit printre neamuri, împărțind între ele țara Mea.*” (Ioel 3:2).

Așa cum am fost recent informați, Vaticanul a încercat să se folosească de Rezoluția 181 din 1947 a ONU, prin care Israelul urma să fie împărțit într-un stat arab și unul evreu, cu scopul de plasa Ierusalimul sub directă guvernare a Bisericii Romano-Catolice. Abia acum pot fi văzute documente secrete ținute sub cheie timp de 55 de ani. În acel timp, Vaticanul a

negociat în special cu țările catolice Irlanda, Spania, Portugalia și Italia pentru plasarea Ierusalimului sub guvernare catolică. Din cauza opiniei publice, acest plan n-a putut fi pus în aplicare atunci când Israel a devenit stat independent în mai, 1948. Dar acum se pare că este timpul punerii în aplicare.

Ierusalimul este orașul pe care Dumnezeu l-a ales chiar de la început. Cu trei mii de ani în urmă, David a fost uns ca împărat peste Israel după Voia lui Dumnezeu. Ierusalimul este menționat în Biblie de peste șapte sute de ori în legătură cu Israelul. Dumnezeu Însuși S-a descoperit lui Avraam, Isaac și Iacov și a ales Israelul ca popor al Său prin care planul Său de Mântuire cu omenirea a fost proclamat și apoi așternut în scris de prorocii lui Israel. Prorocii și-au desfășurat cea mai mare parte a slujbei lor în Ierusalim, la fel ca și Domnul Isus Hristos. Acolo a suferit, a murit, a fost înmormântat, a înviat și S-a înălțat la cer. Prima predică ținută de apostolul Petru, sub inspirația Duhului Sfânt, a avut loc acolo în ziua de Rusalii, când Biserica Nou Testamentală a fost înființată. Adevăratul Cuvânt și adevărata învățătură au ieșit din Ierusalim, așa cum a fost rânduit de Dumnezeu Însuși (Isaia 2:2-5, Mica 4:1-3, Fapte 2 și alte versete).

Ierusalimul este plasat acum în centrul politicii mondiale. Declarația oficială susține că Ierusalimul ar aparține celor trei religii: iudaismul, creștinismul și islamului. Nici că se poate ceva mai departe de adevăr. Ierusalimul este capitala statului Israel. Coranul nu menționează Ierusalimul nici măcar o singură dată. A fost stabilită și o zonă de securitate în sudul Libanului și toate eforturile vor duce inevitabil la proclamarea așteptatei „*Pace și liniște!*” (1Tes. 5). Din ultimele știri aflăm că Vaticanul face presiuni pentru prezentarea „unui plan de pace concret și final pentru Orientul Mijlociu”. Rămâne de rezolvat problema Ierusalimului. De ce nu se fac dezbateri asupra oricărei alte capitale de pe pământ? Pentru că Dumnezeu a ales Ierusalimul și Muntele Sion pentru

domnia Sa pe pământ (Isaia 24:23). Conform Daniel 9:27, în final se va ajunge la tratatul de șapte ani pentru Ierusalim. Scurt timp după aceea, acest veac se va încheia și va începe domnia lui Hristos.

A fost o mișcare tactică a Papei Benedict al XVI-lea aceea de a ascunde în spatele unei afirmații despre Mahomed din sec. XIV, ceea ce voia să spună de fapt. Prin aceasta el putea reproșa celeilalte părți ceea ce a făcut în trecut, când musulmanii turci au măcelărit o jumătate de milion de creștini armeni în Primul Război Mondial. La rândul lor, reprezentanții religiei islamice au amintit părții catolice despre cruciade și despre inchiziția spaniolă în care au fost uciși mulți musulmani. Apoi, papa a spus că această controversată afirmație a fost înțeleasă greșit. El a subliniat că respectă foarte mult toate marile religii ale lumii și în special islamul și a chemat la continuarea dialogului între religii. Predecesorul lui a pregătit deja drumul atunci când a sărutat Coranul prezentat lui de imamul Bagdadului, cu ocazia vizitei acestuia la Vatican, în 14 mai 1999. Vaticanul are avantajul de a fi în stare să manevreze atât scena religioasă, cât și pe cea politică și prin aceasta trebuie să-și atingă într-un fel sau altul obiectivele.

Deși toți vorbesc despre Dumnezeu, fiecare se referă la altceva, chiar și la un alt dumnezeu, trecând însă pe lângă Singurul și Veșnicul Dumnezeu Atotputernic. Afirmația că evreii, creștinii și musulmanii ar crede în același dumnezeu este FALSĂ! Adevărul este că Cel Veșnic a dat poporului Său mărturisirea de credință prin prorocul Său, Moise, căruia i-a vorbit față în față: „*Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru este un singur Domn!*” (Deut. 6:4-9). Această mărturisire a fost confirmată de Domnul nostru în Noul Testament (Marcu 12:28-33). Biblia nu cunoaște nici un dumnezeu tri-unic, format din trei persoane și nici un dumnezeu numit Allah.

Singurul Dumnezeu adevărat s-a descoperit în Isus Hristos, Singurul Lui Fiu născut, care S-a născut la Betleem, a fost răstignit în timpul lui Pilat din Pont și a murit pe crucea de pe Golgota, împăcând astfel lumea cu Sine Însuși (2 Cor.5:14-21). Dumnezeu S-a arătat oamenilor numai în Isus Hristos, doar în El a venit Dumnezeu la noi și numai prin El putem noi veni la Dumnezeu. Numai în El avem iertarea păcatelor și răscumpărarea noastră. Numai prin Sângele Mielului, în care era Viața dumnezeiască, am găsit noi har înaintea lui Dumnezeu și am primit viața veșnică.

Adevărata mărturisire spune: *„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”* (Ioan 17:3). *„Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.”* (1Ioan 5:11-12).

În cele 114 Sure ale Coranului nu se spune nimic despre iertare, răscumpărare și împăcare cu Dumnezeu, despre biruința asupra morții sau despre primirea vieții veșnice. Ce valoare poate avea promisiunea intrării în paradis dacă noi nu-L cunoștem și nu-L chemăm pe Cel care a zis: *„Adevărat, adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în Rai.”* (Luca 23:34)? O promisiune a unui om n-are nici o garanție divină. Numai ceea ce a făgăduit Răscumpărătorul celor răscumpărați prin harul Său și numai cine a primit viața veșnică prin credința în Isus Hristos, poate trăi veșnic.

Religiile sunt de fapt obstacolul între Dumnezeu și omenire. Fiecare religie își are fondatorul ei și este inventată de un om. Următorul lucru rămâne adevărat pentru totdeauna: drumul lui Dumnezeu spre noi este și singurul nostru drum spre Dumnezeu.

Mereu noi răstălmăciri

Reacția la ultima broșură publicată a fost foarte puternică. În special frații slujitori au fost mulțumitori pentru limbajul clar. Intenționat am ales titlul „**Oamenii întreabă – Dumnezeu răspunde prin Cuvântul Său**”. Pe noi nu ne interesează răspunsurile cuiva sau interpretările personale ale Scripturii și ale mesajului acestui ceas. În cel ce este născut din Dumnezeu rămâne sămânța Cuvântului (1 Ioan 3:9). Cu fiecare răstălmăcire, vrăjmașul sucește capul oamenilor, așa cum a făcut-o cu Eva. Veninul șarpelui se găsește în orice limbă care răspândește răstălmăciri (Romani 3:12-17).

Chiar de la început, pe timpul apostolilor, frații au intrat sub o inspirație falsă și au strecurat învățături greșite. Nici chiar apostolii n-au putut împiedica acest lucru. Foarte devreme, nicolaiții și cei ce țineau învățătura lui Balaam au găsit ascultători și apoi urmași. A fost și o prorociță, Izabela, care se credea învățătoare și i-a înșelat chiar și pe slujitorii Domnului (Apoc. cap.2). Aceste lucruri au fost prezise în special pentru timpul sfârșitului (1 Tim. cap. 4, 2 Tim. cap. 3 și alte versete). Intenția Satanei a fost și a rămas aceeași: distrugerea rânduiei dumnezeiești. Cu toate acestea, adevărata învățătură a apostolilor rămâne în toată claritatea ei. Biserica este zidită și stă neclintită pe adevărata temelie așezată de Dumnezeu. Cei aleși sunt zidiți să fie o casă duhovnicească, spre a aduce jertfe duhovnicești (1Petru 2:5-10). Adevărata Biserică rămâne până la sfârșit casa Dumnezeului Celui viu, stâlpul și temelie adevărului (1Tim.3:15).

În 2 Cor. 6:14 -7:1, noi toți suntem întrebați: „...*Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?*” Ce are în comun Cuvântul lui Dumnezeu cu răstălmăcirile Satanei? Noi suntem ori mădulare

ale Trupului lui Hristos, Templul lui Dumnezeu, ori suntem o asociație religioasă care poate fi comparată cu o sinagogă a Satanei (Apoc.2:8-11). Ori credem Cuvântul lui Dumnezeu, ori credem răstălmăcirile.

Domnul nostru vorbește alor Săi: „*Acum voi sunteți curați din pricina cuvântului pe care vi l-am spus.*” (Ioan 15:3). Oricine rămâne în Cuvânt, rămâne în Dumnezeu. Cel prins de răstălmăciri este un rob al Satanei. Din această cauză a scris apostolul Pavel că oamenii care au fost prinși în cursă de vrăjmaș ar trebui să se elibereze și să refuze să mai facă voia Satanei (2 Tim. 2:26).

Toți adevărații slujitori ai lui Dumnezeu vor servi până la sfârșit la masa Domnului o hrană curată, Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu (Matei 24:45-47). Pe de altă parte, citim în Isaia 28:8 despre alte mese care sunt „*pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.*” Apoi vine făgăduința: „*Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!*” *Dar ei n-au vrut să asculte.*” (vers.12). Apostolul Petru s-a referit în Fapte 3:19-21 la acest gând foarte important referitor la timpul de înviore, afirmând că Isus Hristos rămâne în cer până la vremea așezării din nou a tuturor lucrurilor, a vremurilor de înviore și apoi în final vine ploaia tîrzie, când toate lucrurile vor fi reasezate în starea de la început (Zah.10:1, Iacov 5:7). Noi vom atinge această țintă numai rămânând în adevărata credință și ascultători de Voia lui Dumnezeu. Mesajul dumnezeiesc a fost vestit din nou proaspăt și cu claritate de pe buzele fratelui Branham, astfel ca Biserica Mireasă să poată fi pregătită pentru clipa revenirii Mirelui.

Eu cred cu putere în chemarea și trimiterea fratelui Branham. Eu cred și respect predicarea lui biblică și credincioasă a Cuvântului. Eu cred fiecare descoperire pe care el a primit-o prin Duhul Sfânt pentru Biserică. Eu cred că el este prorocul

făgăduit care trebuia să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului. Eu cred că mesajul dat lui precede a doua venire a lui Isus Hristos. Totuși nu cred nici una din multele tâlcuiri pe care le-au scos unii frați în baza unor afirmații ale lui. În toate publicațiile mele din ultimii 40 de ani, am onorat și am apărat slujba fratelui Branham. Același lucru l-am făcut și în adunările pe care le-am ținut pe întreg pământul. Prima mea broșură, „Crede numai pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL”, în care am arătat slujba fratelui Branham din punct de vedere biblic, a fost retipărită de multe ori de-a lungul anilor, timp în care au fost împărțite peste două sute de mii de exemplare în limba engleză.

De la prima adunare din 1955, când l-am auzit pe fratele Branham predicând, am recunoscut că el este un bărbat trimis de Dumnezeu. Am trăit că textul din Evrei 13:8 nu era doar afișat **deasupra** amvonului, ci că Domnul cel înviat s-a descoperit El Însuși **la** amvon ca același ieri, azi și în veci. Am devenit un martor al acestei slujbe profetice infailibile și pot depune mărturie despre lucrurile pe care ochii mei le-au văzut și urechile mele le-au auzit.

Cu mare mulțumire îmi amintesc de 15 august 1955, când am strâns pentru prima oară mâna lui și de alte ocazii când l-am întânit pe acest om al lui Dumnezeu. În 11 iunie 1958 l-am întrebat pe fratele Branham despre diferența pe care am observat-o între el și toți ceilalți evangheliști care au participat la convenția „Voice of Healing” (Glasul vindecării) din Dallas, Texas. Răspunsul lui a fost: „Eu am un mesaj de adus”. La sfârșitul acelei întâlniri, el mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”.

Veșnicul Dumnezeu a rânduit ca eu să împărtășesc Cuvântul Lui cu poporul Lui în acest timp. Dumnezeu a călăuzit în așa fel ca eu să primesc toate predicile pe care le-a predicat

fratele Branham. Timp de zece ani, până în decembrie 1965 când a fost chemat acasă la Domnul, am fost în legătură cu el și cu slujba lui ca poate nimeni altul pe pământ. A trebuit să depozitez scumpa hrană duhovnicească până a venit vremea împărțirii ei. Am tradus predicile sale în limba germană și astfel am dat mai departe hrana duhovnicească poporului lui Dumnezeu. De asemenea, am făcut tot ce am putut ca predicile să poată fi traduse și în alte limbi.

Eu nu am avut nici un amestec în ceea ce privește chemarea mea. Am fost doar găsit vrednic de Însuși Domnul ca să duc Cuvântul Său descoperit până la capătul pământului. Pentru aceasta Îi aduc laudă numai Lui. Nici chemarea și nici trimiterea nu au fost decizia mea - a fost Voia lui Dumnezeu ca eu să aduc poporului Său ultimul mesaj, așa cum l-am primit de la El. Pe fiecare continent, în fiecare țară unde adevăratul Dumnezeu m-a putut folosi ca gură a Lui, există oameni care au acceptat cu recunoștință Cuvântul Lui și care au rămas credincioși Domnului Isus Hristos.

Eu sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru frații care au rămas neclintiți în Cuvântul Adevărului. În același timp, sunt foarte întristat când mă gândesc la toți cei ce au căzut pradă propriilor lor răstălmăciri sau fanteziilor altora. Dar noi mai trăim încă în timpul de har și toți au ocazia să se întoarcă la Cuvântul și Voia lui Dumnezeu (Iacov 5:19-21).

În anul 2006, am continuat să fac călătorii misionare în jurul lumii. Mii de oameni au auzit Cuvântul lui Dumnezeu și frații lucrători au fost binecuvântați în mod special. Ar putea fi relatate multe lucruri pe care Dumnezeu le-a făcut și încă le face în acest timp.

Suntem de asemenea recunoscători lui Dumnezeu pentru

marele număr de oameni care participă la adunările speciale care se țin aici, în Centrul de Misiune la primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni. De fiecare dată credincioșii vin din toată Europa și chiar de pe alte continente pentru a fi alături de noi. Predicile sunt traduse simultan în 12 limbi, așa că toți cei prezenți pot auzi mesajul în limba lor. Prin Internet, serviciile pot fi transmise în direct în șapte limbi și astfel sunt ascultate în toată lumea. Suntem deosebit de mulțumitori pentru bătrânii din biserica locală, fratele Leonhard Russ și fratele Paul Schmidt, care nu au ezitat în toți acești ani. Cu toții am îmbătrânit, dar Domnul ne-a reînnoit puterile pentru a-I sluji în fiecare zi. În același fel, noi apreciem pe toți frații din alte țări și orașe care duc adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu și vestesc Evanghelia veșnică a lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Mulțumiri speciale se îndreaptă către frații și surorile care lucrează cu credincioșie aici, în birourile Centrului de Misiune, la editare și în tipografie, către frații răspunzători pentru transmisiunile pe Internet și pentru programele TV care sunt transmise în multe țări. Putem mărturisi cu mâna pe inimă că Dumnezeu a avut grijă de toate lucrurile și a asigurat toate mijloacele necesare atât pentru slujba locală, cât și pentru cea internațională.

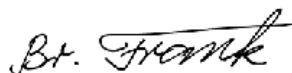
Aș vrea să folosesc această ocazie pentru a-mi exprima recunoștința față de toți cei ce susțin această lucrare misionară care este în directă legătură cu planul lui Dumnezeu de mântuire. Vă mulțumesc pentru ajutor și pentru rugăciuni. Așa cum știți cu toții, noi trimitem în toată lumea, la cerere, materiale tipărite, CD-uri și DVD-uri în toate limbile disponibile, în mod gratuit.

Nu toți pot lucra aici, în Centrul de Misiune și nu toți pot lua parte la serviciile bisericii locale de aici, dar toți pot aparține Bisericii celor întâi născuți oriunde ar trăi pe acest pământ și toți pot participa la această lucrare binecuvântată din Împărăția lui

Dumnezeu. Aceasta este convingerea noastră - și credința noastră este ancorată în Sfânta Scriptură – că noi trăim acum ultima parte a planului de mântuire. Mesajul dumnezeiesc nu se întoarce gol, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis. Noi suntem recunoscători Dumnezeului Atotputernic pentru ceea ce face El în prezent și noi așteptăm lucrarea Lui de încheiere și desăvârșirea la venirea Lui, când Îl vom vedea așa cum este. De aceasta vor avea parte toți cei ce-L așteaptă și trăiesc pentru Domnul în credință și ascultare.

Pentru anul 2007 vă urez tuturor cele mai bogate binecuvântări ale lui Dumnezeu. Acesta să fie un an de bucurie pentru noi toți, astfel încât fiecare să poată intra în posesia a ceea ce-i aparține de drept. Vă rog, amintiți-mă în rugaciunile voastre zilnice, „...pentru adevărul acesta care rămâne în noi și care va fi cu noi în veac.” (2 Ioan 2).

Din însărcinarea lui Dumnezeu,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "B. Frank". The signature is written in a cursive, flowing style.

În 18 decembrie 1969, la galeriile de artă de pe „Constitution Ave” în Washington D.C., am ținut în mână fotografia originală care arată lumina supranaturală deasupra capului fratelui Branham. Fratele Branham a menționat de repetate ori că fotografia este expusă acolo. Negativul a fost verificat din punct de vedere științific de către dr. George J. Lacy, un examinator autorizat în materie de documente litigioase. Când se ruga pentru bolnavi, aceeași lumină cobora asupra persoanei pentru care fratele Branham urma să se roage, iar într-o vedenie îi era arătat totul despre acea persoană. Acesta a fost elementul extraordinar și supranatural al slujbei lui. Eu am crezut ce a spus fratele Branham, [despre acea fotografie], dar ca și Toma în timpul lui, am avut dorința s-o ating cu mâinile mele, și, precum Ioan, am vrut să fiu în stare să marturisesc despre ceea ce „au văzut ochii mei și despre ceea ce au pipăit mâinile mele.”

Predicile fratelui Branham sunt retipărite și expediate în mod constant. Aici în Zürich, Elveția, edițiile germane sunt expuse pe o masă, și sunt mereu la dispoziția fiecăruia. Eu urmez porunca pe care mi-a dat-o Domnul însuși: în primul rând predic Cuvântul lui Dumnezeu, și în al doilea rând, asigur posibilitatea de obținere gratuită a predicilor fratelui Branham. Cererea mare arată că mesajul este încă actual chiar și în timpul nostru. La fel de importantă este vestirea

Cuvântului lui Dumnezeu. Ambele lucruri aparțin unul de celălalt și formează un tot unitar. Planul lui Dumnezeu de mântuire n-a fost niciodată înainte descoperit și prezentat într-o manieră atât de clară și cuprinzătoare. Ne amintim de asemenea de cuvintele pe care ni le-a lăsat apostolul Petru: „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare...” Și de asemenea: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii, și în rugăciuni.”

O vedere a adunării din primul sfârșit de săptămână din decembrie 2006, de la Centrul de misiune din Krefeld, cu o participare numeroasă. Ei vin de la răsărit și de la apus, după cum însuși Domnul nostru a spus: „Vor veni din multe națiuni...” În aceste adunări se tratează evenimente actuale și teme biblice care sunt în legătură cu acest timp.

O vedere parțială a numeroasei adunări de la ultima întâlnire din Abidjan, Coasta de Fildeș, din 17 septembrie 2006. Frații de acolo au fost nevoiți să închirieze acest stadion cu 16 mii de locuri, care s-au ocupat aproape în totalitate, la fiecare din cele trei adunări.

Așa cum am făcut la adunările numeroase din România, în august 2006, i-am întreat și aici pe ascultători: „Câți dintre voi au fost botezați biblic, în Numele Domnului nostru Isus Hristos?” Cu toții și-au ridicat mâinile. Apoi, când am întreat: „Credeți cu toții mesajul divin al acestui ceas?” mii de glasuri au răsunat, răspunzând cu un „Amin” puternic.

În Centrul de Misiune am publicat de asemenea 21 din predicile fratelui Branham, ținute după deschiderea pecetilor, editate de cel care a fost dr. Leon Long, pentru a fi trimise la cerere. Veți fi surprinși să aflați despre bogata hrană spirituală din predicile fratelui Branham.

De asemenea broșurile noastre tratând învățăturile fundamentale ale Bibliei în limbile principale, incluzând engleza, sunt disponibile tuturor în mod gratuit.

Dacă sunteți interesați să primiți literatura noastră, puteți scrie la următoarea adresă:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

Ne puteți asculta de asemenea pe Internet, în fiecare prim sfârșit de săptămână din lună: sâmbătă seara la ora 19.30 (ora Europei centrale), și duminică dimineață la ora 10.00. Predicile pot fi ascultate în șapte limbi. Aveți parte de ceea ce lucrează Dumnezeu în prezent, conform planului Său de mântuire.

<http://www.freie-volksmission.de>

e-mail: volksmission@gmx.de

e.frank@freie-volksmission.de